

נחלרי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 828
שבת - שמחת תורה

הדלקת נרות			
רית	אצת השבת	נימת שבת	יחשלים
19:34	18:53	17:42	יחשלים
19:31	18:55	17:59	תל-אביב
19:32	18:54	17:51	חיפה
19:31	18:55	18:00	באר שבע

דבר ראש הישיבה

לשמוח ולרקוד

מסיימים את התורה ומתחילים מיד מחדש בשביל שנדע שתמיד צריך לחזור על הלימוד - כל יהודי שמח בתורה מכוח האות שיש לו בתורה - הריקודים מטרם להתבטל אל ה' ובכוחם להמתיק גזירות קשות

ושרה ויצחק וכלה וחתנה וכו'.
ואמר שזאת התורה לא אמר בשבילנו רק בשביל הגזרה שקורין פונקטין הנשמע אז שרוצין לגזר על ישראל חס ושלום אשר בעונותינו הרבים יצאו בימינו. כי שם מדבר מענין הכנעת העכו"ם כי אי אפשר בכל הגויים.

שזה בחינת כלה דאכלי כלא ושציי כלא ואתם הדבקים וכו' והבן שם מאד כי הם דברים עמקים וגבוהים מאד.

ואחר שגמר אמירת התורה היה מרקד הרבה מאד עם בתו הכלה וכו'. ומי שלא ראה רקודין שלו לא ראה טוב מימיו, כי אף-על-פי שברוך השם זכינו לראות כמה צדיקים שהיו מרקדים לפני הכלה, אבל רקודין שלו לא נראה כזאת. וכל מי שעמד שם בודאי היה לו הרהור תשובה אמתי על כל פשעיו. וגדל ההתעוררות וההתלהבות של כל האנשים שעמדו שם בשעת רקודין אי אפשר לבאר ולצייר זאת בכתב בשום אופן.

וכבר גלה כמה תורות גבוהות מאד על עניין רקודין והמחאת כף. וגם בהתורה לשמש הנ"ל מבאר מענין רקודין, אבל לא היה שכיח שיעשה רקודין כי-אם בעתים רחוקות מאד, אך באותה השנה הנ"ל היה מרקד כמה פעמים. הינו בשמחת תורה, ואחר-כך בשבת חנכה אחר אמירת התורה המתחלת ראיתי מנורת זהב בלקוטי א' סימן ח, ואחר-כך בפורים במעדו ועדיוקע, ואחר-כך על החתנה הנ"ל. ואמר בעצמו בזאת השנה רקדתי הרבה אנשים רחוקים מגיעים לרקוד בשמחת תורה משום שהם מרגישים את התנוצצות של האות שלהם בתורה

הרבה וזה היה מחמת שבאותו השנה נשמעו הגזרות שקורין פונקטין, שהיו רוצים אז לגזר על ישראל חס ושלום, ומחמת זה רקד כמה פעמים כי על-ידי רקודין ממתיקין הדינים ומבטלין הגזרות כמבאר בהתורה ואלה המשפטים סימן ל' בלקוטי א' המתחלת על-ידי רקודין והמחאת כף ממתיקין הדינים. וגם זאת התורה נאמרה באותו החרף בטיראויע: "עד כאן לשוננו.

רבנו רקד הרבה, ועל ידי כך המתיק את גזרת הפונקטין ודחה אותם בכמה וכמה שנים. אנו רואים כמה גדול הכוח של הריקוד שהוא מביא את האדם לביטול אל השם, וגם בכוח הריקוד לבטל גזירות קשות. יה"ר שנוכח כולנו לרקוד ולשמוח עם התורה, ועל ידי כך להמתיק את הגזירות הקשות.

התורה מסתיימת במילים: "לעני כל ישראל", ומיד אחר כך מתחילים ספר בראשית, רש"י מפרש במקום: "לעני כל ישראל - שנשאו לבו לשבור הלוחות לעיניהם שנאמר ואשברם לעיניכם, והסכימה דעת הקב"ה לדעתו שנאמר אשר שברת יישר כחך ששברת" וצריך ביאור מדוע התורה מסתיימת ברמז על דברים עצובים, על שבירת התורה?

אלא התשובה היא שמכאן לומדים יסוד גדול, שאסור לאדם להחזיק מעצמו שהוא תלמיד חכם וצדיק, והוא כבר מבין ויודע את התורה ויותר הוא לא צריך ללמוד, אלא כל אדם אפילו התלמיד חכם הגדול ביותר צריך לחזור וללמוד ולעמול בתורה כאילו הוא לא יודע כלום, ולכן מיד שמסיימים את התורה מתחילים ספר "בראשית" מחדש, שזה התחלה חדשה, להורות כאילו אנחנו לא יודעים שום דבר.

...

ידועה השאלה למה קוראים לחג "שמחת תורה" דייקא בלשון שמחה? והתשובה היא כיון שלכל יהודי ישנה אות השייכת לו בתורה, ובשמחת תורה יכול לקבל את התנוצצות שלה והיא מאירה לו, ועל ידי כך מקבל הוא שמחה, ולכן נקרא שמחת תורה כי מכוח השמחה מאיר האור של האות של כל יהודי ומשפיעה עליו.

ולכן רואים הרבה אנשים רחוקים שבאים לרקוד בשמחת תורה, כיון שהם מרגישים את התנוצצות של האות השייכת להם בתורה.

והמוסר השכל שצריך ללמוד מזה, לראות כל יהודי בעין טובה, שהרי כל יהודי הוא אות בספר תורה, וידוע שספר תורה שחסר בו אות הוא פסול, וכאשר אנו פוסלים יהודי ולא דנים אותו לכך זכות בכך אנו פוסלים את כל הספר תורה, לפי שספר תורה שחסר בו אות פסול וכאילו חלילה כל עם ישראל ואנו בכלל פסולים.

...

בשמחת תורה שמחים עם התורה ורוקדים ומפזזים. המטרה של הריקוד, היא כמו שאומר רבינו בכמה מקומות, להגיע למדרגת הביטול, כי כל עניין הריקוד להביא את האדם לידי ביטול.

מסופר על רבינו בחיי מוהר"ן (סימן קט"ז): "אחר החופה דברו ממשחי וכו' (ואמר רבנו ז"ל וגלה ברמז שראוי שיצא מהם וכו') אחר-כך בשבת קדש אמר על סעדה השלישית תורה גבוהה מאד המתחלת לשמש שם אהל בהם בלקוטי א' בסימן מ"ט ושם מרמז ניסן

הרבה אנשים רחוקים מגיעים לרקוד בשמחת תורה משום שהם מרגישים את התנוצצות של האות שלהם בתורה

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

לרקוד עם היצר הרע

ומשתוללים ומתחברים לאנשים ריקים ופוחזים ח"ו". ידועים דבריו של הרה"ק רבי מנחם מנדל מקוצק זי"ע שהסביר את שבוי הגמרא בסוכות "אם פגע בך מנוול זה [היצה"ר] משכהו לבית המדרש", ותמהים העולם, וכי בבית המדרש אין ליצר הרע דריסת רגל? עוד קשה מהו תיבת "זה" ולא כתוב אם פגע בך היצר הרע המנוול?

האם היצר הרע מפחד מלהיכנס ביחד ולשבת לידו ליד הגמרא ולפתוח ביחד עמו הספרים ומשם להפריע ללמוד. והרי ידוע מה שאמרו בקאצק, היצה"ר מתלווה אל האדם בשיחתו בסיפורי חסידים, או בשבתו בסעודת מרעים, וכן כשנדחקים בכדי לראות את הרב, יכול גם הוא לבוא... ואף כשלומדים חומש עם רש"י, או משניות.

והרי כמה וכמה נכשלים בבית המדרש בעוון לשון הרע וביטול תורה, ומה הועיל העצה במה שמשך אותם לביהמ"ד?

ומתוך הקוצק'ר ההבדל בין יצר הרע כשהוא בתוך בית המדרש ליצר הרע ברחובות הוא כהבדל שמים לארץ, בתוך כותלי בביהמ"ד אין היצה"ר מנוול כ"כ כמו ברחובות ובשוקים, כי מחוץ תשכל חרב, בחוץ יש מגיפה רוחנית, ועלול התלמיד להיכשל בקלות בדברים חמורים רח"ל, לפיכך עדיף לברוח לביהמ"ד כי אף אם יתגבר עליו יצרו, לפחות זה יצר הרע של בית המדרש, יצר הרע מתוך הארון הספרים, ולא יצר הרע של הרחוב.

וזה הכוונה אם פגע בך מנוול 'זה' משכהו לבית מדרש, כי על ידי שתמשוך אותו לבית המדרש לא יהיה הוא 'זה' אלא יתהפך לאחר, נמצא שניצל מן היצר הרע בתואר המנוול ומסיים הקוצק'ר "אבל צריך לידע כי גם בבית המדרש הוא נמצא וצריך להישמר מפניו ומתחבולותיו".

זה המטרה שלנו בריקודים ובשמחת התורה, למשוך את היצר הרע פנימה לתוך בית המדרש, למשוך את ילדינו לבית המדרש, שם היצר הרע קטן הוא בהרבה מהיצר הרע שמתסובב ברחובות.

אשרינו, שאנו זוכים, ליום שמחת תורה שחותם את הימים הנוראים. יום זה נותן לנו כוחות מחודשים וחשק להמשיך להוסיף ולסיים עוד מסכתות ולהתחיל מיד שוב ביום שמחת תורה מחדש 'וקודשא בריך הוא אומר לפמליא דיליה, חזו חזו בני תראו את שמחתם לתורה, את הריקודים עם התורה, את ההתרוממות בשמחת התורה הקדושה.

נהג ישראל לסיים את התורה ולהתחיל מיד בבראשית ברא, כתב הרמ"א, "וקורין יו"ט האחרון שמחת תורה לפי שמחין ועושים סעודת משתה לגמרה של תורה".

ובמשנה ברורה מבאי מהמהרי"ק בשם ר' האי גאון, "יום זה גרילים אצלינו לרקד בו אפילו כמה זקנים בשעה שאומרים קילוסים לתורה", והוסיף שם בשער הציון אות י' "אל יאמר האדם אין זה כבודי וכבוד התורה לרקד לפני העם כאחד הריקים, שהרי זה היה חטא מיכל בת שאול שהשיב לה דוד המלך עליו השלום... ", ומוסיף שם במ"ב: "ולכן יש להתאמץ בזה לרקד ולזמר לכבוד התורה, כמו שכתוב גבי דוד המלך "מפזז ומכרכר בכל עוז לפני ה'".

וכן כתבו בשם האר"י הקדוש זי"ע בחשיבות השמחה והריקודים לכבוד התורה, שהעיד האר"י הקדוש על עצמו, שהמעלה העליונה שהשיג, באה לו, על ידי שהיה שמח בכל עוז בשמחה של מצווה.

מה שצריך להבין הרי כל אחד יודע בעצמו טוב טוב כמה הוא שייך לתורה והרבה פעמים בן אדם מרגיש שהשייכות שלו לתורה מוגבלת מאוד, משום שהוא לא כל כך השקיע בתורה במשך כל השנה, וא"כ לשמחה זו מה היא עושה? בשלמא התלמידי חכמים שעלמים ללא הפסק בתורה מובן מה הם שמחים, אבל איתנו פשוטי העם במה אנו שמחים? מה החינוך שצריכים להנחיל לילדינו בריקודים הללו.

ראיתי בשם האדמו"ר מסאטמר בעל "ויזאל משה" זצוק"ל בספר תורות ועובדות מבית רבינו, ז"ל: ריקידה הוא מלשון "מרקד", שהוא אחד מן ל"ט מלאכות, והסביר שם: "ומה הוא הפעולה, שמרקדן הקמח מן הפסולות, וכמו כן אצל הרקידה בשמחת תורה, צריכים לרקוד על כונה זו, דהיינו להשליך מעליו הפסולות, כדי להיות נקי וטהור, לכבוד הבורא ברוך שמו".

ומעין זה מובא בשם הרה"ק ר' יששכר דוב מבעלזא זצק"ל, שאמר בשם חותנו זקינו הרה"ק ר' אהרון מטשערנאביל זצוק"ל "הענין של ריקוד הוא מלשון ריקוד אוכל מתוך פסולת, שהנשמה מושכת תמיד למעלה והגוף מושך תמיד למטה, ובשעת הריקוד מושכים גם הגוף למעלה".

ומוסיף ואומר "יותר טוב להדריך לילדינו להיות מאלו הרוקדים מול הספר תורה ולהיות רוחו נודף מהריקודים מול התורה, ולא כאלו הרוקדים מחוץ לבית מדרש ברחוב

"ומה הוא הפעולה, שמרקדן הקמח מן הפסולות, וכמו כן אצל הרקידה בשמחת תורה, צריכים לרקוד על כונה זו, דהיינו להשליך מעליו הפסולות, כדי להיות נקי וטהור, לכבוד הבורא ברוך שמו"

המבצע הגדול של ניצוצות ברסלב ממשיך בענק!

עוד לא מנייים? הירשמו עכשיו וקבלו את חבילת ההכרות בחינם!

מיקו לחורשם בכל עמדות 'מדיים פלוס': ניצוצות • טופס הרשמה

מזקד מנייים: 02-623-1218

ניצוצות מניין הדין לכל המשפחה

הפשטות של הצדיק

כשמסיימים את התורה, כשמיגיעים לדרגה הגדולה ביותר, כאן מתחילים התחלה חדשה. אחרי שהצדיק משיג איזה דרגה בשלמות גמורה עכשיו העבודה היא לשכוח הכל כאילו אינו יודע כלום ולהתחיל לחפש הכל מהתחלה, הצדיק בעל הדרגה הגדולה ביותר נעשה איש פשוט 'פראסטיק', אינו יודע דבר, ומתחיל לחפש הכל מחדש, לעבוד ולעמוד כאילו אין לו כלום.

היסוד ידוע מאד בדברי רבינו אבל מה המטרה שלו? כאן מגלה לנו ר' נתן את המטרה העמוקה בעבודה זו. כשהצדיק משליך הכל מעליו כאילו אינו יודע דבר, נמצא שאין לו ממה לחיות כלל שהרי אין שום ידיעת התורה שהוא יוכל לקבל ממנה חיות, אלא מהיכן הוא חי? אומר לנו ר' נתן, כמו שקודם מתן תורה היה העולם קיים למרות שלא היה כוח של חיות התורה אלא קיומו של העולם היה מכוח החסד הפשוט שה' זן בחסדו וברחמי הרבים את בני האדם, והשפיע ונתן גם בלי שלמדו תורה וקימו מצוות, כך גם הצדיק כשהוא משליך מסיים ומגיע למדרגה גבוהה, הוא משליך מעליו את כל המדרגות וזרק את הדעת שיש לו וכאילו שאין לו כלום, והוא מתחיל לעמוד מהתחלה. ובאותו הזמן הוא חי מהחסד הפשוט של ה' יתברך, כמו קודם מתן.

הכוח הזה של הצדיק הוא הכוח שדרכו הוא מתקן את הרשעים, אלו שאין להם דעת והם מקולקלים. הצדיק, מכוח חסרון הדעת בצורה המתוקנת, מתקן את הרשעים - על ידי ההתחלה מחדש, על ידי החסד הפשוט בלי דעת.

זוהי הסיבה שאנו מתחילים מחדש בשמחת תורה פרשת בראשית, להמשיך עלינו את האור הזה האור של הצדיק שזרק מעצמו את כל המדרגות וניזון מהחסד הפשוט של השם יתברך, ומשם הוא זן את כל הפשוטים שבעולם.

(הלכות בית הכנסת הלכה ה אות כז)

מי הסוכות עברו עלינו ברוממות הרוח, שמחת בית השואבה שבה זכינו לשאוב מעין רוח הקודש, ארבעת המינים שסלקו מעלינו את המזיקים לכל כנפות הארץ, והסוכה 'הסוכה' הצל של הקב"ה, במשך שבוע חיינו תחת צילו של הבורא יתברך, עתה נכנסים אנו לבית, ההרגשה קצת קשה כאילו עזבנו את הצל של ה', כאילו אין אנו חיים יותר תחת צילא דמהינותא.

אבל לא ולא, שמחת תורה זהו המשך ישיר של סוכות, המשך לצל האמונה שחפץ עלינו במשך השבוע האחרון. שבוע שעבר עסקנו במהותו של חג הסוכות, גילוי אור האמונה שזכינו לו בראש השנה כיצד הוא מתגלה ופורץ לבחוק, הרחבנו על הדרך להשפיע על הרחוקים מכוח הפשיטות של הצדיק. ועכשיו בשמחת תורה, אנחנו צועדים הלאה באותו התליך לגילוי פנימי ועמוק.

...

התורה מסתיימת בתיאור גדלותו של משה, "ולא קם בישראל כמשה וכו' ולכל האותות והמופתים", לכאורה נראה שכאן הסתיים הכל, משה רבינו הגיע למדרגה הגבוה ביותר וזהו כאן מסתיימת התורה וכאן מסתיים תפקידו של משה, תפקידו של האדם שהגיע להשגה הגבוהה ביותר.

אבל לא חתן התורה מסיים "לעיני כל ישראל" "חזק חזק ונתתחזק" ומיד "עמוד עמוד חתן בראשית", קוראים לחתן בראשית להתחיל את התורה מחדש, מה פתאום צריך להתחיל את התורה מחדש אם רק עכשיו סיימנו? נמתין מעט, נחכה שנשכח קצת מה שלמדנו ונתחיל לחזור על הכל מחדש? עכשיו מיד שסיימנו יש צורך להתחיל?!

...

כאן מגיע יסוד עצום ונפלא על כוחו של הצדיק, מלמד אותנו ר' נתן זיע"א על דרכו של צדיק האמת,

הצדיק ניזון מהחסד הפשוט של השם יתברך, ומשם הוא זן את כל הפשוטים שבעולם

לצעירי הצאן

האות שלי

לְקַל יְהוּדֵי יֵשׁ אֹת בְּתוֹרָה, וּבְשִׂמְחַת תּוֹרָה יִכּוּל הוּא לְקַבֵּל אֶת הַהֲתוֹצְצוֹת שֶׁלָּהּ

מתוך מאמר ראש הישיבה

עת לרקוד ועת לבכות

אפ"י מחצית הטפח מעל הקרקע, אמנם היה מי שכבר סידר את היכל הישיבה והספסלים והסטנדרים עמדו בערמה בצד הבית מדרש והותירו רחבה ריקה לריקודים, אבל ריקה הייתה וריקה נשארה, לא היה בחור אחד שהיה מסוגל לעמוד ולרקוד כאשר לפני מספר שעות ליוו הם את ר' משה רבם האהוב, מעטים היו הבחורים שהתאספו לבית מדרש, כל אחד היה מכונס בתוך עצמו שקוע באבל.

ופתאום נשמע קולו של ניגון מכניסת בית המדרש, "ברוך הוא אלוקינו שבראנו לכבודו..." הקול היה מוכר, מוכר מאד, הבחורים הסבו את פניהם לכיוון הקול היה זה לא אחר מאשר הסבא בעצמו, האב השכול שרק לפני מספר שעות סתם את הגולגל על קברו של בנו, עתה

נכנס הוא פנימה לתוך הבית מדרש בריקוד של שמחה, פניו היו מאירות ושמחות כאילו לא ארע מאומה, אדרבה הוד של החג היה נסוך על פניו ושמחה ניכרה בכל תנועתו, הבחורים שראו זאת הצטרפו יחד לריקוד שהלך וגדל מרגע לרגע, השמועה על השמחה בישיבה נפוצה לבחון, בכל רגע באו עוד ועוד בחורים וסתם אנשים לחזות בפלא הגדול של האב שקבר את בנו ועתה עומד הוא ומרקד ומפזז. היכל הישיבה התמלא במהירות מכל הבאים, וכולם היו רוקדים ושמחים. עד שאמרו "מי שלא ראה את שמחת תורה בישיבת חברון באותה השנה, לא ראה שמחה תורה מימיו".

ברוך הוא אלוקינו... קברו של ר' משה פינקל

רכי חברון אבלות, על יד בנין הישיבה התגודדה קבוצה המומה של תלמידים שנותרו בחג הסוכות בישיבה, הלם וצער ניכר על פניהם, עתה הגיע הבשורה המרה על פטירתו של ר' משה פינקל בנו של "הסבא" ר' נתן צבי פינקל.

ר' נתן צבי האב השכול ניצב אותה שעה על יד הבית בו היה המיטה של רבי משה, בנו הצעיר, מראשי ישיבת חברון. המכה שניחתה כרעם ביום בהיר על ראשו לא העכירה את צלילות דעתו, נפשו שעוצבה משך עשר משנותיה ביד הברזל של קלם, נתנה בידו את הכלי לסלק בשעה זו כל רצון לבכות, לא נתן הוא לכל נטיה טבעית ורצון של בכי להשפיע עליו, עומד היה שקוע כולו במחשבות, בריכוז פנימי ועמוק.

ולפתע כמו התעורר ממחשבותיו "הביאו לי בבקשה שו"ע - אורח חיים" ביקש מהתלמידים, "שולחן ערוך - אורח חיים על שום מה" שאלו הסובבים, והסבא השיב ברוע, הן ידוע הוא חידושו של הרמ"א לגבי שבת שאף שאסור לבכות מכל מקום מי שעונג לו הוא הבכי מותר הוא בבכיה בשבת, עתה על לברר האם הוא הדין לגבי יום טוב? האם מי שהבכי עונג הוא לו מותר לו לבכות, או שמא שמחת יום טוב דין אחר לה ואינה כעונג שבת?

וכן היה נראה המראה באותה השעה, בחורים רבים מסתובבים עם פנים נפולות על כולם ניכר הצער הגדול,

אבל בחדר צדדי עומד האב השכול ר' נתן צבי, רוכן הוא על גבי השו"ע ונשאי כליו ומברר אם מתירה לו ההלכה להסיט לשעה אחת את חדות היום המנהיגה, או שעליו להתאפק עד סיום החג, ובינתיים, עד תום ברורה של ההלכה לא ניכר על פניו מאומה, אדרבה פניו מפיקות שמחה ואורה, שמחה של יום טוב.

לאחר ברור ממושך, הכריע הסבא כי שמחת יום טוב קודמת היא לבכי של תענוג, וכי אין ההלכה מתירה לבכות ביום טוב כלל אפ"י אם יש לבוכה עונג מבכיו.

הלוויה החלה, אחרי מיתתו של ר' משה צעדו אלפים, בחורים, תלמידי חכמים גדולים וצדיקים, כולם באו והתקבצו לחלוק כבוד לנפטר ולביו, על פני כולם ניכר היה הצער. חוץ מאחד, האב ר' נתן צבי יושב היה בכרכרה כשעל פניו שמחה, שמחת החג כאילו לא אירע מאומה.

השעות האחרונות של החג - קולות הרוקדים גלשו מבעד לחלונות הישיבה והתמזגו באפלולית הערב שהחלה שוטפת את חברון וסמטאותיה, בלהט הריקודים לא הבחין איש בזמן החולף ההולך ודוחק את צעדיו המרקדים של החג, האחד שהאפלולית בחוץ כן חדרה לתודעתו היה הסבא, בעיצומה של השמחה היה מעיף לרגעים מבט חפוז אל השמים המאפירים והיה מחזר אצל הרוקדים אחר שעון.

שאגה נוראה הרעידה לפתע את כותל ההיכל, הסבא שקלסרתו היה שטוף עד לפני שעה קלה באור של שמחה וצהלה היה משתטח עתה על ספסל מאובק ובכי סוער זעזע את גופו.

הסבא שגדל על החינוך של קלם שם חינוכו לשליטה מלאה בכוחות הנפש, לפעול רק על פי התורה, מסוגל היה לשמוח ולרקוד מיד לאחר פטירת בנו, ובבת אחת בצאת החג כשפסק האיסור לבכות ואין עוד חיוב לשמוח, פרצו מעיינות הדמעות מעיניו וירדו בלא הפוגה מספר שעות.

על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו, כשצריך לבכות בוכים וכשצריך לשמוח שמחים...

בקהילה חשובה פנו ראשי ונדיבי העם אל הרב בשמחת תורה בשאלה, ניחא כל אלו שלומדים תורה ועוסקים בה צריכים הם לשמוח בתורה הן היום זה כיום חתונה עם התורה, אבל אנחנו מה חלקינו ביום זה? אמר להם הרב, בחתונה יש את החתן והכלה שמתחתנים ויש את המחותנים שנותנים את הנדוניא, לומדי התורה הם החתן ונדיבי העם הם המחותנים, אלא מה הוסיף הרב, באמת בחתונה לא תמיד המחותנים שמחים, הרבה פעמים ההחתיביות והתשלומים גורמים להם להסתובב מודאגים...

...

אמר אחד מגדולי ישראל שהתעסק רבות בשידוכין, בתורה יש חתן בראשית כשמתחילים וחתן תורה כשמסיימים באמצע לא מצאנו חתן, ולמה? משום שיש שמתחתנים צעירים ויש שמתחתנים ברגע האחרון, אבל באמצע החיים כמעט ולא מתחתנים...

ב אחד הכפרים החליטו שנה אחת למכור את עליית חתן תורה ולא לעלות את הרב כפי המנהג, כפרי פשוט קנה את העליה, ישב הוא יחד עם הרב בקידוש אחר התפילה בשולחן המזרח. רצה הכפרי להראות עצמו כחכם ופנה אל הרב בשאלה, מדוע התורה מתחילה "והארץ הייתה תהו ובהו" כלומר שלא היה אף אחד, ומסתיימת "לעיני כל ישראל"? הרב ניצל את ההזדמנות והשיב: "משום שאף אלו שאינם נמצאים בזמן הלימוד בסיום הם תמיד באים..."

...

מדוע נקרא החג שמחת תורה ולא שמחה בתורה? פנה אחד החסידים לרבו בשאלה. ענה לו הרבי: "בשמחת תורה - התורה צריכה להיות שמחה, יש אנשים ששמחים בתורה, אבל התורה לא שמחה בהם..."

...

ניצוץ לשבת

מתוך גילון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

נסיעה מסוכנת

זכר בפטירתו הפתאומית שהכתה בהלם את כל חסידי ברסלב "איזה הפסד זה היה. הוא נפל ככה לפתע ביום שישי בחזור מקניות לשבת והלך לעולמו. איזו אבידה גדולה זו הייתה, אני זוכר שרבי לוי יצחק בנדר לא הפסיק להצטער עליו, הוא לא יכול היה להתנחם. ר' יעקב גדליה היה מופלג בעבודתו למרות שהיה צעיר מאד בגילו, הייתה אז מחלוקת קשה בברסלב, ורבי לוי יצחק אמר בכאב נורא שהוא הקורבן בגלל זה."

...

הקשר בין הרב ויטריאל ורבי יעקב גדליה תפילנסקי החל למעשה מאותה נסיעה לאומן "אחרי אותה נסיעה לאומן המשכתי ישר לארץ ישראל, בה שהיתי כמעט שנה שלמה. למדתי בישיבת אמשינוב, ובשבתות הייתי מגיע למאה שערים ואוכל אצל ידידי רבי גדליה. זה היה באופן קבוע. באמשינוב למדו אז הרבה חסידי ברסלב, משום מה אפילו לא ביקשו ממני תשלום, אכלתי וישנתי שם, ומעולם לא דיברו איתי על תשלום."

(ניצוצות תשרי תשפ"ב)

לא סיפתי שאני נסע, הרב שלמה חיים ויטריאל מגדולי משפיעי א"ש בארה"ב

נ סיעתו לאומן של הרב ויטריאל בפעם הראשונה הייתה יחד עם רבו הרב צבי ואסילסקי. הרב ויטריאל מספר "לניצוצות" על הנסיעה: "רבי צבי אריה רוזנפלד אירגן את הנסיעה הזו יחד עם הרב ואסילסקי. היה זה בשנת תשכ"ט כשהנסיעה הייתה מסוכנת. להורים שלי לא סיפרתי שאני נוסע לאומן, הם לא היו מסכימים... וגם אם כן, הם לא היו יושנים בלילה. קיבלתי אישור מהם לנסוע לשנה לארץ ישראל. לפני ראש השנה ססתי, אבל לפני שנסעתי לארץ ישראל נסעתי לאומן עם כל הקבוצה הזו, משם המשכתי לישיבה בארץ ישראל. בכדי שההורים שלי לא ידאגו מה יהיה איתי בראש השנה, התכוננתי מראש. עוד לפני שטסתי הכנתי מכתב על גליה ושלחתי לחבר בארץ ישראל שישלח את זה לראש השנה להורים שלי עם בול של ארץ הקודש, וכך בערב ראש השנה הגיע אליהם ממני מכתב מארץ ישראל שהכל בסדר איתי."

...

הרב ויטריאל ממשיך לספר על הקשר המיוחד שהיה לו עם ר' יעקב גדליה תפילנסקי: "איי יעקב גדליה, יעקב גדליה", הרב ויטריאל מפזם את שמו בערגה, כשהוא

פתגם השבוע

המלמד בן בנו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו קבלה מהר סיני (ברכות כ"א)

מתוך הספר 'פיקרון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

שמחת תורה מעולם האמת

לוקוד בתאי הגזים: חסידים בשמחת תורה

האלו פה?! להפתעת הכול, אותו בחור נעלה, שמכוח השמחה של המצווה הגדולה, שהצית כאן בלב כולם, שאב כוחות מחודשים וחיות דקדושה – אזר אומץ רב וניגש בגאון אל מול פני הקצין השטני ההמום והטיח בו בלא שום פחד ומורא: "שמחים וששים אנו על כך שאנו זוכים להיפרד מעולם כזה, שיש בו רשעים כמוכם, ועל שהנה עוד רגע קט עורכים אנו 'פגישה' עם כל הורינו ומשפחותינו ששלחתם מכאן למעלה!!!..."

הקצין ברוב כעס וחמה שפוכה לא ידע את נפשו. הוא פנה אל אותה קבוצת בחורים בצעקות רמות: "ככה! שמחים אתם במתתכם!... חח חח חח... אני לא אתן לכם את התענוג הזה!... אתם לא תוציאו את נשמתכם כל כך מהר! הוא ציווה על אתר להוציא את כל חברת הרקדנים (טענצער'ס) מתאי הגזים ולשכנם בצריף מיוחד ומבודד. הוא הבטיח נאמנה להגיע אליהם למחרת ולטפל בהם אישית..."

החבורה כולה ניצלה

אך ההשגחה העליונה, המשגחת בעינא דאשגחותא תדירא על כל פרט קטן ביותר, לא הניחה לאותו רשע לבצע את זממו. השמחה דקדושה עלתה בלהאש עד כיסא הכבוד להעלותם מעומק בור ודוּת. "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצְאוּ" - ממוות לחיים ומעבדות לחרות!

באותו יום לקראת ערב, מוצאי שמחת תורה, הגיעה לפתע פקודה בהולה מהוורמאכט (המפקדה העליונה) שבברלין, בה נקרא אותו קצין בדחיפות, והוא נלקח באחת אל מחנה אחר מרוחק, ויותר לא ראו ולא שמעו אודותיו כלום.

כל בני החבורה כולם, ללא יוצא מן הכלל, ניצלו מגיא התופת בתוך תקופה קצרה, וחיהם ניתנו להם לשלול!

המעשה הבא התרחש בימי השואה במחנה אושוויץ הנודע לשמצה, בתוך תוכם של תאי הגזים הרצחניים. מעשה זה התפרסם בשעתו בכל מחנות המוות והעינויים והעבדות, והפיח רוח חזיון, שמחת עוז ורוממות הנפש אצל כל בני ישראל הדוויים והסחופים בצרה ובשביה, את המעשה סיפורכמה וכמה גדולים מאותו דור, וכאן הוא כפי מה שנמסר מפייהם של הרב ש"ך זצ"ל ושל הגאון רבימרדכי רימר, משגיח דישיבת טשיבין זצ"ל.

הריקוד האחרון

סיפורנו מתרחש אמנם ביום שמחת תורה, כשבועיזמו של יום, באחת מרכבות המוות, הגיעה לאושוויץ קבוצת בחורי ישיבה צעירים שנעקרו באכזריות מן הגמרא הקדושה היישר אל תאי הגזים הבוערים, משהתמלא אולם הרחיצה (רציחה...) עד אפס מקום, ננעלו הדלתות הדק היטב, ומלאכי המוות מן החוץ מוכנים בעוד זמן מועט לבצע את מזימתם השפלה, הקשה והחמורה שמימות עולם.

והנה, בתוך האולם פנימה קם לפתע בחור אחד מתוך אותה חבורתא קדישא של בני הישיבות הנעלים. הוא נתלבש עוז וגבורת נפש אדירה והחל מדבר אל אחיו בני החבורה בלהט אש קודש. דבריו נשמעו בחרדת קודש בכל האולם הגדול כאשר פנה אל חבריו ואמר להם:

"חברים יקרים! מה לכם כי תיעצבו פה על פתחו של גן עדן? הרי שמחת תורה היום! ועדיין לא ערכנו את ההקפות!!! 'בה' נא ננצל את הרגעים האחרונים שלנו עלי אדמות במצוות היום, ונערוך הקפות עם קדושת הנשמה הקדושה - קדושת ישראל שבקרבו אפילו שאין עמו בנמצא ספר תורה!!!"

חבריו הבחורים בהו בו בהשתוממות מוחלטת, אך למרבה הפלא, דבריו המלהיבים התקבלו על לבחבריו, והנה תפסו בחורי החמד, צאן קדשים, זה בזרועו של זה, והחלו מרקדים ריקודי קודש... השטכחו עולם ומלואו, השמחה והריקודים שם בתוך תוכי תאי הגזים הרקיעו שחקים והגיעו עד כיסאהכבוד למעלה למעלה!!!

מה אתם שמחים

לפתע נפתחה הדלת בפראות נאצית טיפוסית. קצין האס. אס. עמד בפתח, ובשאהא אכזרית ובהולהגם יחד צעק בכל כוחו: "שטילע!!! (שקט!!!) מה זה הריקודים

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמל).

בית הדין למומנות "נחלי המשפט"

בית דין אזורי לדיני ממונות נחו מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סוסייה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מ"ץ ודין, ראש ישיבת נחלי נצח)